

Roselil fra "6 indgange til Balladen" (en bog om ballader)

efter Tippe Molsted og forskellige kilder fra det 18. til det 20. århundrede

1. Roselil danser på gulvet med lyst,
så mælken sprang ud af hendes bryst
2. "Og hør Roselil kære datter min,
hvorfor rinder mælk ud af brysterne dine"
3. Det er ikke mælk det synes kun så,
det er den mjød jeg drak i går"
4. "Nej mjøden er brun og mælken er hvid,
de to er slet ikke hinanden lig"
5. "Jeg kan ikke længere lyve for dig,
Skøn Medler, han har sovet hos mig"
6. "Og har Medler sovet hos dig,
så har du ikke længere nogen kære mor i mig"
7. "I morgen skal han øverst i galgen hænge,
og du skal nederst på bålet brænde"
8. Om aftenen silde da duggen drev på,
da lusted Roselil til Skøn medler at gå
9. Hun banker på døren med fingeren sin,
"Stå op Skøn Medler du lukker mig ind"
10. "Slet ingen har jeg stævne sat,
og ingen lukker jeg ind i mit kammer i nat"
11. "Og hør Skøn Medler du lukker mig ind,
det er Roselil allerkæresten din"
12. "Er det Roselil allerkæresten min,
om jeg ej kun gå så sku di komme ind"
13. "Min mor er blevet på os så vred,
Hun vil os hverken høre eller se"
14. "Dig vil hun øverste i galgen hænge,
og mig vil hun nederst på bålet brænde"

15. "Din mor skal os hverken trykke eller klemme,
så længe min gråganger kan føre os frem"
16. Han strøg den brune han strøg den blå,
den bedste lagde han sadde på
17. Men da de kom i Rosenlund,
da ville Roselil hvile en stund
18. "Jeg får så undt i begge mine sider,
så jeg kan hverken gå eller ride"
19. Skøn Medler udbredte sin kappe blå,
og lagde Roselil at hvile derpå
20. "Min mor hun havde kvinderne fem,
gid jeg nu havde den ringeste af dem"
21. "Min mor hun havde kvinderne ni,
Gid jeg nu havde den ringeste af de"
22. "Du binder et klæde for øjnene dine,
så vi jeg gå i kvindernes sted"
22. "Nej, før vil jeg ligge på jorden død,
før manden skal vide af kvindens nød"
23. "I rosenlunden der løber en strøm,
og gid jeg havde haft en drik af den"
24. Han hentede vand i sin sølvspændte sko,
for han ville være sin kæreste tro
25. Men da han kom til det rindende vand,
da sad der en nattergal i busken og sang
26. "Roselil ligger i lunden død,
med to små sønner i hendes skød"
27. "Hold op nattergal syng ikke så,
sig Roselil lever men børnene er døde"
28. Da Medler kom tilbage med vand,
da så han at det var sandt, hvad den nattergal sang

29. Han graved en grav så stor og så bred,
og lagde mor og sønner deri

29. Han lagde Roselil derned allerførst,
og sønnerne to ved hver hendes bryst